

Az előfizetés ára:

1883 januártól egész évre . 8 frt.
fél évre . . . 4 frt.
negyed évre . 2 frt.
Előfizethető a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál**, **Böhm M.** könyvkötőnél.

PÉCS

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
1-szer 6 kr
2-szer 5 kr
3-szor 4 kr
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyilttérben egy sor 10 kr.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál**, **Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

Pécs, 1883. október 16-án.

(F. M.) Néma borongással megy az ös-
kor lelke

Repül a visszazohozhatatlan idő. Nem nézve: mit alkottunk, kérdeve: mit szeretünk volna és szeretnénk alkotni — tünnek a napok s minden elenyésző nappal közelebb jutunk azon nagy-jelentőségű időszakhoz, melyben államiságunk ezredik évfordulóját fogjuk megünnepelni. Igen! Néhány év múlva ezer éve lesz azon megmérhetetlen fontosságú historiai eseménynek, hogy Árpád magyarjaival a Kárpátokon átkelt s bámulatos hadvezéri tehetséggel s bölcs politikával a Kárpát- és Alp hegység övezte paradicsomot, az előbb hun, majd avar birodalmat le egész a Száváig megszerezte s e területen, mely annyi nép sikertelen államalkotási kísérleteinek volt tanúja s annyi népek vált sírjává, egy minden ízében erős magyar államot alapított.

Más hódító népek is foglaltak magoknak új hazát s meg is tarták azt, de — mint a longobárdok Itáliában, a normannok Angliában — csak nemzeti egyéniségök elvesztésével vagy gyökeres megváltoztatásával; a magyar nemzet azonban — s ezt önérettel hangoztathatjuk — Ázsiából magával hozott nyelvét és faji sajátosságait egy ezredév vérzi-

vatarjai között is sértetlenül fentartotta.

Európa mostani nagy nemzetei, mint a spanyolok, francziák, olaszok, németek a hűbériség nemzetbontó hatása következtében századokon, sőt némelyek ezer évnél tovább is a legszánandóbb szétdarabolságban tengődtek; a magyar nemzet és állam pedig, jól lehet alig van nemzet, mely több törzsből keletkezett s több fajt olvasztott volna magába mint épen a magyar, a honfoglalás óta mindig egységes volt, nem csak a hervadhatatlan dicsőségű Árpád-királyok alatt, hanem a 200 évnél tovább tartó választási királyság korszakában, sőt Werbőczy „Hármas könyv“-e következtében, egységes maradt — bár mily képtelenségnek lássék is különben állításunk — az Erdély elvadását kimondó Nagyváradi békekötés után is. Ez egységnek köszönhető, hogy nemzetünk a tatárjárást, melynek borzasztóbb csapás egy országot sem ért, s az ennél ugyan kevésbé vérengző, de nemzetünkre százszor kártekonnyabb török hódítást felbomlás nélkül kiállta. A tatár jött, mint a felhőszakadás, pusztítva és rombolva mindent, mi hatáskörébe esett; de elvonulása után a nemzet, királyának, IV. Bélának bölcs intézkedései, különösen telepítései következtében rohamosan regenerálódva, a királyi központi hata-

lom ellenállhatatlan növekvésével és tulsúlyával hatalmasabb és egységesebb lett mint valaha. Mig a török, két teljes századon át csaknem évenként megújuló harczaival és óriási méretű emberrablásaival a Duna-Száva közti, az Al-Duna balparti s a Maros-melléki területen, (mely részen pedig oklevelein kikérte tanúsága szerint egykor kizárólag magyar lakosság honolt) Szededtől délre, keletre és éjszakkeletre egyenes irányban fel egész Debreczenig a magyar elemet teljesen vagy legnagyobb részt megsemmisítette. Az ország azonban, jóllehet a megsemmisült magyar elem helyét idegen jövevények, nagy tömegben letelepített szerbek, németek majd tótok, s a török nyomás elől észrevétlenül Erdélybe szivárgó s innen a Maros és a hármas Körös mentén Magyarországra özönlő oláhok foglalták el, még is egységes maradt, mert a politikai hatalom kizárólag a magyar nemesi osztály kezébe volt letéve.

Azonban 48-ban országunk viszonyai gyökeresen megváltoztak. A magyar nemeség nagyobb lelkesedései mint megdögléssel (melylyel pedig úgy önmaga, mint faja iránt tartozott volna), kimondá a politikai jogegyenlőséget s ezzel az eddig oly egyöntetű magyar állam egy tollvonással,

A „Pécs” tárczája.

Tűnő ifjukor.

Csöndes völgy; vadvirágos alján
Tiszta zajjal fut a csermely ár;
Gyöngyöző ezüst hullámin bágyadt
Pillanatomban andalogni jár.

Rózsá évim tünde hajnalában
Éltem, mint e csermely, folydogált,
S kéjes csókjával fűrszte minden
Bele hajló liljom- s rózsaszált.

S benne, mint e esőregteg vízében
A lenező fényugáros ég,
Ha völgyre nyugodalmas éj leng,
Álmaimnak mennyé tükrözék.

Most is éltem egyhangu morajjal
Tör előbbre, mint a szirtpatak:
Ah, de, miket csókjával fűrszete,
A virágok elhervadtanak.

Ábrándim világa elborulva,
Mely rám oly varázsfényt szórt vala . . .
Egy maradt, mely biztatólag int még:
A reménység fényes csillaga!

Kasza József.

Egy kéjútazás.

(Francia eredeti után.)

Marcel és Frederic a tengerparton
heverésztek.

„Bizonyos vagy benne? Igazán ismered őt?”

„Ismerem, még több, barátcskám, ha kalandol érdekel, ígérem, hogy bemutatlak neki.”

„Helyes! Havreban vagyunk. 10 óra reggel. Izzasztó meleg. Tolongás a rakparton. Norvégia Olaszországba ütközik, Oroszország Amerikának nyújtja karját. Matrózok, hordárok, árusok, omnibusok, teherkocsik, gyapjuzsákok, borshordók, kávécsomagok, zaj, kiabálás, láncszőrömpölés.”

„A decoratio fel van állítva. Léptesd fel a cselekvő személyeket.”

„Mindenekelőtt magam; bőrönd a kezemben, körutazási jegy a zsebemben, utban az indóház felé. Elöttem egy angyal, nyerselyemben. Ingerlő kalapocská hosszú uti fátyollal; gyönyörű vállak: észbontó mellek; derék, melyet kényelmesen keresztül lehetne dugni egy asztalkendőgyűrűn és csipők . . . barátom csipők! Az emberi nyelv gyarlóbb, sem-hogy leírhatná.”

„Tehát egy női ideál!”
„A rakpart hosszában sétált és megállt a kirakatok előtt. Én hasonlóképen. Egy madárkereskedő boltja előtt hosszab-

ban időzött és a legnagyobb érdeklődéssel szemlélte egy ott egy trapézon manővrozó majomnak ugrásait.”

„Ez felbátorított téged.”

„Engem? — Miért?”

„Mégis csak egy kis közeledés volt!”

„ . . . Rosz élel! — Belép a boltba.

Én is.”

„Bravó!”

„Alkuszik a majomért.”

„Szíved dobog.”

„A majom ára 150 franc.”

„Te magad részére kéred az előnyt . . .”

„Lehetetlen veled komolyan beszélni.”

„Pardon! folytasd.”

„Kinyitja tárczáját és lemondásteljes

fájdalmas pillantást vet a majomra.”

„A majom bizonyára emlékeztette valakire, kinek emléke drága volt előtte.”

„Nem képzelheted, barátom mily kecses szomorúság borult kedves arczocskájára.”

„Nos és”

„Majdnem egyidejűleg léptem a szép ismeretlenül a boltba. A kereskedő azt hitte, hogy egymáshoz tartozunk. Észre-
ven a vevőnő habozását, hozzám fordult: „Nem kétélem uram, hogy nagyságától nem tagadja meg ezen kis örömet és teljesíti kívánságát.”

„Ah, a helyzet kezd érdekes lenni!”

„A hölgy fülig pirult és egy futó pillantást vetett rám. Ez bátorságot öntött belém. Kapván a jó alkalmon, neki bátorod-

máról-holnapra nemzetiségi állammá változott át, melyben a tisztán magyar elem — valljuk be nyíltan — nem csak hogy többségben nincs, de az összes lakosságnak még csak felét sem képezi, a mennyiben a legújabb népszámlálás szerint a szoros értelemben vett Magyarország 13,728.622 lakosa között csak 6,165.088 a magyar.

Távol legyen tőlünk, hogy kishitűen fajunk jövőjében kétségeskedjünk. Ellenkezőleg: Bizva a magyar faj értelmi és vagyoni fölényében, az egyes nemzetiségekénél aránytalanul nagyobb számában s bizva különösen a 48-ban és 67-ben könnyelműen elmulasztott, de most már megalkotott, nyelvünk és nemzetiségünk terjedését biztosító törvényekben, nyugodt szívvel és bátor arccal tekintünk az események s a legközelebbi népszámlások eredménye elé, mely bizonyára sokkal kedvezőbb lesz reánk nézve az eddigienél. Távol legyen tőlünk, hogy nemzetiségeinket, nem magyar polgártársainkat megbizhatatlannak, a magyar haza és faj ellenségeinek nyilvánítanók. Ellenkezőleg: tudjuk, hogy nemzetiségeink nevezetes nagy része hazafiság dolgában a született magyarnak mit sem enged, s nem képzelnék a magyar államra nézve nagyobb szerencsétlenséget, mint azon felfogás elterjedését, mely a polgári becsületet származás és nyelv szerint osztogatja. De mindez nem gátolhat meg benünket abban, s egyetlen magyart sem oldhat fel azon kötelesség alól, hogy nemzetiségünket tőlünk telhetőleg minden megengedhető eszközzel terjesztjük. S e kötelesség nem csak a magyar társadalomra nehezu, hanem — és pedig főként — a magyar kormányra is. Azon mozgalom, mely a tavasszal „csángó telepítés” néven megindult s mely az egész országot lázas érdeklődésbe hozta, nemzetiségünk terjesztése terén egyike volt újabb alkotmányos korszakunk legegészségesebb és leghathatósabb mozgalmainak.

Azonban a telepítés — sajnos — nem

ugy ütött ki, mint azt a nemzet várta s a hozott szép áldozatok után várhatta is. A vezetők büntetést érdemlő könnyelműségéből el hagyták magokat térítetteti az előleges megállapodásoktól (melyek pedig a sikert magokban foglalták) s nem vévén tekintetbe a telepítésre készen álló terület csékelységét, a betelepülőket leirhatatlan nyomorba döntötték, a nemzetet pedig compromittálták.

Nem csak a nemzeti becsület, hanem a nemzeti érdek is követeli, hogy a csorba kiközösültsékek! Kérjük a kormányt: ne engedje, hogy a telepítésnek nagy munkája, mely egyedül az állambatalmat illeti meg, magánosok hivataln kezébe kerüljön; hanem karolja fel maga, folytassa azt, sőt adjon neki nagyobb terjedelmet. A szomszéd keleti tartományokban több százezer magyar lakik, a legtűrhetlenebb elnyomatásban, kik — hiszszük — kedvező feltételek mellett nagy részt betelepülésre volnának bírhatók. Betelepülésök mind fajilag, mind nemzetgazdaságilag nagy nyereség lenne a magyar államra nézve. Ne késlekedjék tehát a kormány, hanem dolgozzon ki egy tervet, kérjen az országgyűléstől felhatalmazást és hajtsa végre a betelepítést. Mily magaslatos, mily lélekemelő dolog lenne, ha az ezredik évforduló nagy nemzeti ünnepén elszakadt véreink Szt. István koronája területén együtt örvendezhetnének velünk!

Országgyűlés és a költségvetés.

Folyó hó 12-én a képviselőház úgy, mint a főrendiház ülést tartott. A főrendiház a horvát ügyben a kormány által benyújtott ismert határozati javaslatot tárgyalta és azt báró Liptay Béla ellene történt felszólalása és a miniszterelnöknek adott felvilágosítása után elfogadta.

A képviselőház a csángók ügyével foglalkozott, melyre vonatkozólag Irányi Dániel egy indítványt nyújtott be, — de ennek

tárgyalásába a ház az alkalommal nem bocsátkozott, — mert a pénzügyminiszter ígért tette, hogy a csángók ügyére nézve teljes és részletes felvilágosítással fog a háznak egypár nap mulva szolgálhatni.

Kijelenti azonban, mind ő, mind a miniszterelnök már most, hogy a csángók ügyéről terjesztett hírek tulzottak és helyzetük korántsem oly kétségbejítő, mint azt az elterjedt hírek leírják.

Folyó hó 13-án tartott képviselőházi ülés fontossága abban áll, hogy ebben terjesztette elő a pénzügyminiszter az 1884. évre szóló költségvetést, melynek jelentőség-teljes két karakteristikonja abban áll, hogy először a rendes bevételék és rendes szükségletek közötti egyensúly helyre lesz hozva, másodsor, hogy ezen egyensúly helyreállítása céljából 3 millió körül új adóemelés van kilátásban helyezve.

A budget teljes képe az 1883-ikivel egybeehasonlítva a következő:

Rendes szükséglet 1883 kitett 289.8 milliót.

Rendes szükséglet 1884 kitesz 298.2 milliót.

Rendes bevétel 1883 kitesz 281.2 milliót.

Rendes bevétel 1884 kitesz 295.5 milliót.

Ezen számokból kitetszik, hogy az 1884. évre vonatkozó 298.2 milliónyi szükséglet fedezésére csak 295.5 milliónyi bevétel áll a pénzügyminiszter rendelkezésére, minél fogva körülbelül 2.600.000 frtnyi új adóemeléssel akarja azt a miniszter beszerezni.

Ezen számok összevetéséből továbbá az tűnik ki, hogy az 1883. évi 181.2 milliónyi bevétellel szemben az 1884. évre 295.5 milliónyi bevétel van előirányozva és így jogosult azon kérdés, vajon ugyanazon forrásokból u. m. egyes adók, fogyasztási, köllajadók s dohány monopoliumból befolye 14.2 millióval több, mint tavaly? Mert ha ez nem foly be, akkor a fent említett, körülbelül 3 milliónyi adóemelés daczára sem lesz — majd az év végén — ezen rendes szükséglet és kiadások között az egyensúly helyreállítva. — Ez pedig nagy baj volna, mert ez annyit jelentene, hogy a budget nem nyugszik realis alapokon. — Azonban a pénzügyminiszter alaposan reméli ezen 14.2 millió bevétel többletet, mert az idei

tam: „Ha kedvedet találod benne, kedves barátom, úgy vedd. Emlékeztetni fog havari utazásunkra.”

„Terítettét, ez merészség!”

„Hallgasd csak tovább. Egy néhány másodpercig tetőtől talpig áthatóan vizsgált, csendesen mosolygott: „Csakugyan eleget akarnál tenni ezen szeszélynek?”

„Mindenesetre, kedvesem. És úgy legyen mindegyikkel, mely ebben a kedves kis fejcskében még benn volna.”

„Tehát Buckingham és Crösus egy személyben!”

„Nem bánom, mert oly nagyon kívánod” mondá végtére „elfogadom ezen kedves cadeaut. De istenen, mily módon szállítjuk majd a kedves állatocskát?”

„Majd adok hozzá egy nekivaló kalitkát.” szolt a kereskedő, mialatt egy hágsóra lépett.

„Jaj ne!” kiáltá a bájós utas, „ne kalitkát. Semmi fogságot! Valóban szerencsétlen lennék, ha ez a kedves állat én miattam szenvedne. Ezen esetben inkább nem is szerzen meg.”

„A kereskedő sietett a kalitkát ismét helyére tenni. E helyett egy bőrvet csatolt a teljes erejéből ellentálló majom derekára, egy erős varslambot esősített hozzá, mely utóbbit a markánba nyomta.

Meg kell vallanom, azon gondolatra, hogy ezen excentricusan roszlelkű vadonczót egy láncon az utczákon keresztül czepl-

jem, a hideg futott végig. De az én szépem oly benső gyöngédséggel pillantott szerzeményére, illetőleg az enyüre, hogy elhatározottan fizetett és bátran neki indultam. Körülbelül száz lépésnyire mentünk egymás mellett, a nélkül, hogy csak egy szót is szólunk volna. Azt reméltem, hogy egynehány köszönő szót fog mondani. Semmi eféle. Ki sem nyitotta a száját. Végtére karomat ajánlottam neki. De ő visszariadt és ijedten mondá „ne jöjjen közelembre, félek az állatoktól.”

„Erős szó!”

„Tény, hogy Cupido — így hitták a hunczut majmot — úgy viselte magát, mint az eleven ördög. Sok viszontagság után épen utólertem volna ismeretlenemet, midőn Cupido egy hordár buldogjával elkeseredett harczt kezdett.

A kutya nyilván fejébe vette, hogy ő a majom húsát meg fogja kóstolni. Meg kell vallanom, egy pillanatis hajlandó voltam a kutya ezen culinarius szeszélyének engedni. Hanem . . . de hallod barátom, te ismered őt, mond meg legalább a keresztnevét.”

„Minek?”

„A körülírásokat kikerülendő. Nagyon hosszúra nyújtják az elbeszélést.”

„Nos hát Eulalienek hívják.”

„Gondoltam. Tehát tovább. Mint mondtam, végtelennek tetszett nekem az ut a kikötőn keresztül. Midőn találkoztam Eu-

lalievel, épen Deanvilleből érkeztem és Etretatba szándékoztam utazni. Képzelted meglepetésemet, midőn egyenesen a trouvillei gőzhajónak tartott. Hozottam, nem tudtam mitévő legyek. De csak egy pillanatig, mert oly benső, sokat ígérő pillanatot vetett reám, hogy rögtön a földelzetre ugrottam. Cupido betétezte sokoldalú tréfáit azzal, hogy vállamra ugrott és valószággal lealzó vadászatot kísérltet meg hajtamban.

Nem csekély gondot okozott nekem a tengeri utazás, mely reám várt. A tenger mindig mindenféle kellemetlenségeket okozott volt nekem, és ezektől csak is akkor menekülhettem meg, ha rögtön a hajóra léptem után lefeküdtem. Épen leakartam menni a kajütebe, mikor észre vettem, hogy Cupido nem egészen osztja nézetemet. Oly hevesen és oly előreláthatlanul ugrott hátrafelé, hogy a láncon, melynél fogva tartottam, kisklott ujjaim közül. Ennek következménye egy eszeveszett vadászlet lett. Egy matrót megbiztam, hogy fogja meg a szökevényét és kösse valamely mentőcsónakba. Ezalatt Eulalie sápadtan, felindultan és izgatottan követé szemeeivel az átkozott majom mozdulatait, mely fogainak és farkának segedel-mével az örföngéshez közel álló gymnastikát produkált.

Ezalatt elindult a hajó és inogni kezdett. A verejték kiütött homlokomon, majd felhő creszkedett Cupido és szemeim közé

első két évnegyedben mintegy 8 millióval több adó folyt be, mint a tavalyi ugyanezen két évnegyedben.

A fentebbiekben elősorolt 298-2 milliónyi rendes szükségleten kívül van még legnagyobbbrészt (24 millió frt.) hasznos beruházásokra kiadandó 30-9 milliónyi rendkívüli szükséglet, mely a rendes 298-2 millióval együtt kitesz 329-2 milliót, az összes (és pedig 295-5 millió rendes, 3 millió új adó és körül-belül 10 millió az államjóságok eladásából bejövő revdkivüli) bevétel 308-8 millió.

Igy tehát mégis 20 millió körül hitel utján beszerzendő.

Ha ezen 20 milliót, valamint az állam jóságok eladásából bejövendő 10 milliót vesszük tekintetbe, ezek — annak dacára, hogy a rendes szükségletek és kiadások között — alapos reményünk szerint az egyensúly helyre lesz állítva, legkevesebbet sem tüntetik fel rózsás színben az 1884. évi költségvetést. Mert a 10 milliónyi államjóság eladás mindenesetre tökéletes, ennyivel az állam szegényebb lesz, — habár nemzetgazdaságilag indokoltabb ez eladás, miután sokkal nagyobb haszon várható ezen 10 milliónyi értékéből, ha az a magánosok kezébe kerülve, ezek által nagyobb tőke és nagyobb munka befektetés által művelve lesz, mint ha az állam kezében maradván, rendszerint oly drága gazdálkodás tárgyait képezi, hogy az évenként arra fordított költséget is alig adják vissza.

Különösen súlyos teher még a hitel utján beszerzendő összeg, főleg ha tekintetbe vesszük, hogy az eddigi államadósságok kamatainak összege mily roppant tételeire rugott. Eddig is már 110 milliónál több azon kamat összeg melyet az államadósságokért fizetünk kell.

Azonban minden komoly ember kénytelen beismerni azt, hogy egy olyan államnak, mint a miénk, mely századok mulasztásait nem is két tized alatt pótolni törekszik, mely a mellett, hogy nem is nagy állam, mégis egy nagy állam teljes apparátusának eszközeit megszerezni törekszik, végre, hogy alkotmányos életünk első éveiben Ghyezy Kálmán fellepteje valóságos öngyilkos pazarlással jártak el a kitünőbbnél kitünőbb finánczminisztereink — előbb utóbb kellett finánciális válságba esni, — hová belejutni könnyű, de abból kivergődni nagyon nehéz. Pedig a mostani kormány —

a mint egyrészt a finánciális válság előidézésében sem mi részszel sem bír, — másrészt kormányra jutás első pillanatától kezdve, csak a kivergődés óriási munkáját végzi.

Hogy a munka nehéz és lassan halad, azt nem tagadjuk, de hogy a kivergődés felé mindjobban-jobbán közeledünk az is kétségtelen.

Döntő bizonyíték erre a rendes szükségletek és bevételek közötti elérendő egyensúly. Mondhatná valaki, mi jelentőséggel bír az, hogy a rendes szükségletek, rendes fedezettel bírnak, mikor a rendkívüliek fedezésénél mégis 30, sőt annál több milliónyi hitelre szorulunk?

Ez annyit jelent az államra nézve, a mennyit egy magán család gazdasági viszonyaiban az, hogy a viszonyaihoz mért megélhetés és elsőrendű szükségleteinek fedezésére nézve, biztos kiapadhatatlan és változásnak alá nem eső forrással rendelkeznek. — Igaz, hogy ez csak a megélhetés, a tovább haladásra még külön forrásokra van szükség, melyeket hitel-kölcsön-utján beszerezni kell. Mindenesetre jobb volna, hogy ezen, a tovább haladást és fejlődést biztosító rendkívüli szükségletek is az állam rendes jövedelmeiből fedezhetné, de ha ez nem lehet és így hitelhez kell folyamodni, ez egészen más megítélés alá kerül, mint ha már a rendes szükségleteket is kölcsönrel kell fedezni. — Nagy különbség van a között — és ezt azt hiszem mind a józan eszű ember belátja — ha az állam még a hivatalnokok fizetésére is kölcsönt kénytelen felvenni, és a között, hogy ha — az összes kormányzati szükségleteinek rendes bevételeiből történő fedezése után, — vasutak-csatornák építése — folyamok szabályozása, tehát nem csak a kamatokat megtérítő, hanem azonfelül a forgalmat, a kereskedelmet, az ipart és így az adóképességet emelő beruházásokra veszik kölcsönt.

A rendkívüli szükségletek megszoríthatók, a rendesek soha, — ha csak az államot — az állami gépműködés megállításával beláthatatlan következményű veszélyeknek nem akarjuk kitenni, — másrészt a beruházásokkal összekötött rendkívüli szükségletekre vonatkozó kölcsönt sokszor az államkormány köteles felvenni, mert

bünt követne el az állam nemzetgazdasági érdekei ellen, ha előnnyel járó beruházásokat elmulasztana.

Mintán tehát azt látjuk, hogy az 1884 évi budget azon józan gazdálkodási rendszeren alapszik, hogy egyrészt a rendes szükségleteket rendes bevételekkel fedezni, másrészt az előnnyel járó beruházások által az állam gazdasági állapotát előmozdítani törekszik; azt, valamint az avval járó adó-emelést — mint az ország pénzügyi állapotának javítását előidéző tényezőt elfogadjuk. —

A király Szedegen.

A királyi látogatás örökké emlékezetes ünnepei, az ujonépült színház tündéresien kivilágított helyiségeiben, a nagy-szerűen sikerült bállal nyertek befejezést. Egészen a bécsi udvari dalműszínház mintájára, az itteni színház parquetja is egy vonalba emeltetett a színpaddal s ilyen módon az egész színház egy óriási bálteremmé alakítottatott át. A nagy színpadot, úgy mint a nézőtér, két pompás esillár világitotta meg s az egész színház belseje és tetőzete a legnagyobb izléssel volt díszítve.

A terem már 8 óra előtt zsúfolásig tölve volt s a páholyokat, valamint a karzatokat a legelegansabb hölgyközönség foglalta el. — Az urak nagyrészt díszruhában, a rendezők széles fehér vállszalaggal jelentek meg.

A király ő felsége, pontban fél kilenc órákor érkezett meg s a rendezők által fogadtatva, frenetikus éljenzéssel üdvözölve, Tisza Kálmán és Lajos valamint br. Orcey miniszter kíséretében — kik mindnyájan rendkívüli pompás díszöltözeteket viseltek — belépett a színpadhoz legközelebb eső baloldali első emeleti páholyba. Ő felsége huszárezredesi egyenruhát viselt.

A mint ő felsége belépett, rögtön megkezdődött a csárdás, melyet ő felsége nagy figyelemmel kísért. A király e látványról ismételtén „magnifique!” „pompás!” „csodaszép!” felkiáltásokban tört ki. Rövid idő múlva ő felsége az udvari páholyból levezető lépcsőzet korlátjához ment, innen nézte a keringőt, melyet azonban a nagy tolongás miatt a párok csak nagy nehezen lejtettek a teremben.

Lelkes üdvözlések közt az uralkodó

és görcsösen kaptam a legközelebbi kötél után. Az én befogott szeretetreméltó társalkodóm a nap izgalmas eseményei után különben is nagyon fáradt levén, karjaimba simult, hogy ott csendes álomba merüljön. Te kétségkívül nagyon sokat nevéltél volna, ha láttad volna, mint végzem én ezen különös baby mellett egy dajkának teendőit. Midőn a hajó kikötött, Eulalie szorosan előttem ment el és újat szép szájhöz tévé, mintha inteni akart volna, hogy az ő Cherubját ne riasztaszam valahogy fel édes álmaiból. Félholtan követtem őt, erősen feltéve magamban ugyanazon vendégöbe szállni és ott magamat becsületesen kipihenni. De szerencsétlenségemre a Villersbe menő coupéba szállt. Mi maradt más számomra, mint szintén beülni az omnibusba?

A málhámát a hajón felejtettem és olyan costumeben utaztam, mely egy irlandi köldüst számalommal töltött volna el. Testem borítva volt harapott és karczott sebekkel. Időnkint elhagyott életkedvem, őrzőjéggel határos diih leptem meg és arra gondoltam, hogy ördögös utitársamat megfogjom. De egy felhátorító pillantás, egy ígérteljes mosoly Eulalie részéről, új erőt és új bátorságot öntött szívembe, hogy martyromságomat férfiasan viselhettem.

Az utazás sokáig tartott, majdnem nagyon is sokáig. Rézint kocsin mentem, részint lóháton, részint gyalog. Végtere megérkeztünk Arromanchesba. Ott elvesztet-

tem ismeretlenemet. Minden kísérlet őt megtalálni meghiúsult.

„Micsoda? — Kalandod ily véget ért?”

„Sajnos, igen.”

„És minden fáradságodért semmi jutalom sem járt?”

„Ó, mégis.”

„Ugy? . . . Azt szeretném hallani, meséld el.”

„Cupido meghalt gyomormegterhelés következtében. Az igaz, hogy egyszerre különös előzeretetet tanúsított tollszárak irányában, melyekből nagy mennyiséget el is nyelt. Hagytam őt. Sokat szenvedett.”

„Több elbeszélni valód nincs?”

„Istenem nincs, persze hogy nincs.”

„Semmit sem hallgatsz el?”

„Egy árva betűt sem!”

„Akkor nyilván totaliter elfelejtéssel bizonyos eseményeket bizonyos arromanchesi hotelben, melyek”

„Hát te azt honnan tudod?”

„Ismeretlenem a szállodában, vett lakást. Te találtál utakat és módokat egy szobát közvetlenül az ő lakosztályai mellett kaphatni. Az éjnek egy részét a hölgy ajtájánál töltötted”

„Marcel, esküszöm”

„A legtűzebb szerelmi nyilatkozatokat tetted, melyek egy kevésbé nedves országban azon szegény szívet, melyet ostromoltál, okvetlenül tűzbe, lángba borították volna. Végtere az ajtó betörésével fenye-

getőztél, hanem látván erőlködésidnek sikertelenségét, szépen lefeküdtél.”

„Igazán? Egészen biztos vagy benne, hogy semmiféle kárptólásban nem részesültem!”

„Oly biztos, a milyen az ember csak lehet!”

„És honnan ezen rop—pant biz—tos—ság?”

„Egy pillanatnyi türelem drága barátom, rögtön megtudod. Másnap reggel lódobogás és lánceszörtetés ébresztett fel. Az udvaron egy fedett kocsi fogtak be. Kiugrottál ágyadból, rohantál az ablakhoz és láttad, mint emelik Eulalie málháját a fedélre. Gyorsan felakartál öltözködni, de hiában kerested eszmaidat.”

„Honnan tudod te?”

„Egy negyedórát vesztettél el a hiábanvaló kereséssel. A kocsi már indulásra készen állt, de te még mindig mint egy bolond úgy kerested pamlagok, butorok szekrények mögött az átkozott öltözékdarabokat, melyek nélkül nem igen kerülbhétl hölgyed szeméi elé. Ismeretlenem az indulásra parancsot adó szava az ablakhoz esalt téged. A kocsiból felhangzó kacaj figyelmeket a feleltet levő csurgóra irányzta, melyben Cupido a világ legkomolyabb pofájával ült. Felhuzta volt eszmaidát és tárczából a pénz az udvarra szórta az ujjongó lováslegények és bérszolgák közé. Az ismeretlen intett, a kocsi kirobogott, és te őt azóta ma reggel láttad először a casinóban.

ezután áthaladt az egész termen és elment a színpad hátterében elhelyezett emelvényhez. Innen nézte a király a kórtánczot. A tánczó párok száma mindinkább növekedett. A hölgyek nagyobb számát a hosszu uszályok akadályozták a tánczolásban, csak a fiatalabbak jelentek meg rövid, csinos ruhában; néhány hölgy gyönyörű magyar arany főkötőt viselt. Legfelsőbb kívánatra ismét csárdást tánczoltak; a király a termen végig ment és a zene közelébe állott, hogy innét nézze a tánczot.

Midőn ő felsége a bál elhagyására készült, 8³/₄ óra volt; a lépcsőzet korlátjánál ő felsége még egyszer visszafordult és a terembe pillantott, mire ezerszeres éljen kiáltások hangzottak fel, kalapokkal köszöntöttek és kendőket lobogtattak. A király ismételtén köszöntve meghajtotta magát és mondá: „Köszönöm szépen; gyönyörű napok voltak, melyekre mindig örömmel fogok visszaemlékezni”.

Ő felsége egyenesen a pályaudvarra hajtatott. Az ut odáig nagyszerűen ki volt világítva és ezrivel állottak az emberek az utcákban. A pályaudvaron a főpapság, több küldöttségi tag és tábornok jelent meg. Ő felsége igen melegen bucsuzott el Tisza Lajos kormánybiztostól, kinek kezét nyujtá és mondá, hogy igen örvendek a látottakon. Ezután a király Pálffy polgármesternek még egyszer köszönetét fejezte ki, mire ő felsége a kocspében helyet foglalt, vele együtt Tisza és Orczy miniszterek és a kíséret. A vonatot Klauzy udvari uti marsall Hieronymi igazgató, Hegedüs Sándor és Harkányi Erigyes osztr. államvasuti igazgatótanácsosok kísérték. Pont 10 órakor a vasut a jelenlévők harsogó éljenzései közben elindult.

Szeged, okt. 16. A király ma Szegednek 3000 forintot adományozott még pedig a következő rendlettel: 500 forintot a szegedi szegényeknek, 400 frtot a nőegyletnek a kisdédvő, 400 frtot téliruhákra a népiszkola szegény tanulói, 300 frtot a gimnázium segélyalapja, 200 frtot a kórházalap és 200 frtot az önkéntes tüzoltó egylet számára.

Hirdetőink figyelmebe. Hirdető közönségünk nagyobb kényelmére kiadó hivatalunk megbizta Janovszky Hugó fődrászt (Király-utca 20. sz.) hirdetések felvételére ugyszintén előfizetések elfogadására is.

„Ez mind nem igaz”
 „Drága barátom, te oly izgatottnak látszol, hogy . . .”
 „En már többnek mint furcsának találok, hogy több hitelt adsz egy nő szavainak, mint nekem!”
 „Majd kevéssé furcsának találok, ha megtudod, hogy ezen nő az én nőm . . .”
 „Hogyan?”
 „. . . hogy Arranchesba jött, velem tovább utazandó.”
 „Tehát te ismerted már az egész történetet, melyet már egy órája neked elbeszéltek?”
 „Két hónap óta nevetünk rajta. Lesz szerencsém téged holnap utitársnódnak bemutatni.”
 „Igen szépen köszönöm, ma este utazom.”

I—y.

London rendőrsége.

(Vége.)

A rendőrség szellemi tápjáról is kellőleg gondoskodva van. Minden osztály egy 1500—2000 kötetből álló könyvtárral rendelkezik. Időnkint a könyvek egyik osztályból a másikba küldetnek át, úgy hogy az osztályok mindegyike a többiek könyvtárával bizonyos időn át rendelkezhetik.

H i r e k .

Hymen. Göppel F. gépész hétfőn délután vezette oltárhoz Hochrein József érdemes polgártársunk leányát Herminát.

Közyülés. A pécs-baranyai kertész egylet rendes évi közgyűlését ma d. u. 1/2 6 óraker tartja meg a „Nemzeti kaszinó” ebédlő helyiségében. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnökválasztás. 2. Pénztárnok választás. 3. Amerikai aszalk felállítására iránti választmányi jelentés. 4. Kérvény a nmltsgu. miniszteriumhoz a Philoxera zárlatnak beszüntetése iránt. 5. A diszokmányok megírásáért járó rendkívülmunkadíj megszavazása. 6. Pénztári jelentés és 1884. évi előirányzat.

Kereszt szentelés. A pécsváradí és kaposvári országút sarkán, a szaboiasi határon levő kökeresztet, melyet e nyáron a villám lesújtott, vasárnap délelőtt 9 óraker fogja beszentelni a pécsi kerület esperese Spiesz János plebános.

Felolvasás. Jogacademiának ifjusága az idén komolyan hozzálátott academiái életét a tudományokkal is fűszerezni. Az „olvasókör” elhatározta, hogy a téli idény alatt felolvasásokat tart, s hogy a verseny annál nagyobb legyen, a három legjobb felolvasásra 2—2 drb. eszásári arany tüzetett ki díjul. E felolvasások elsejét Vágó Lajos III. é. joghallgató vasárnap délután 5 óraker tartja meg s felolvasásának czime: „Az amerikai concurrentia lényege és hatásai a magyar mezőgazdaságra.” A felolvasás a jogacademiái olvasókör helyiségében (II. emelet, a lépcsővel szemben) tartatik meg.

Köszönet nyilvánítás. Traub B. és társa czég alatti könyvkereskedés öt belvárosi népiszkolai szegény tanulóknak körülbelül 20 frt. értékű tankönyvet adott; továbbá Negele Ferencz cipész két szegény tanuló számára 2 pár újcipőt ajándékozott, végre Hosenöhr Miklós kőfaragó több értékes ásványpéldánnyal gazdagította a belv. népiszkola ásványgyűjteményét. — Fent nevezett jótevőknek e nemes tettökért köszönetet mond kartársai és a szegény tanulóknak nevében Warga Ferencz igazgató tanító.

Budapest-pécsi vasut. Hirdetmény A Budapest-pécsi vasuton a nyári évad idejére ideiglenesen indított ^{311/611} (indul Pécsről este 7 óra 16 perczker) és ^{312/612} (indul Budapestről este 7 óra 15 perczker) számú személyszállító vonatok forgalma folyó évi

október hó 31-ével beszüntettetik. Az üzletigazgatóság.

Honvédtisztvi vizsgálatok. A Ludovika akademiában, a közös hadsereg tartalékából áthelyezett volt egy évi önkénytesek, a honvédtisztvi vizsgálatokat e hó 15-én kezdték meg. 295-en jelentekzetek a vizsgálat letevésére. A vizsgáló bizottság Jelentsik dandárparancsnok elnöklete alatt, Sáy ezredes, Kápolnay Pauer István alezredes, Bernolák alezredes, Clair Gyula őrnagy vezérkari tisztekből állt. A vizsgálatok az akadémia nagy termében folytak a legjobb eredménnyel. A vizsgáló bizottság igen loyalsan és igazságosan járt el, úgy hogy még azok is, kiket visszautasítottak, nem zúgolódnak. A pécsi zászlóaljakból (67 és 68) jelentkezett 16, a vizsgát sikerrel kiállották Angyal Ödön, Schinger Ferencz, Baross Kálmán, Brutshi Rezső, Grabarits Ivó, Haksch Ferencz, Igalits Radó, Károlyi Lajos, Dr. Kereky Mihály, Kiss József, Dr. Neusiedler Antal, Szedressy Ödön, Szendrői Gábor és Visy Pál jelöltek, kiknek hadnagyi kinevezése december hó folyamán várható.

Vanuteli Serafinó pápai nunczius meglátogatta Magyarországot s jelenben Budapesten időz, hol a közp. papnevelő intézetben foglalt lakást. A főváros nevezetességeit sorra megtekintette, azután látogatást tett Dulanszky Nándor pécsi- és Császk György szépesi püspököknél. Tiszteletére a papnevelőben diszebél volt, melyen Dr. Dulanszky pécsi püspök Walter Antal oldal kanonokkal is részt vett s a Gerlőczy alpolgármester magyar pohár köszöntőjét klasszikus latin nyelven tolmácsolta a vendég nagykövetnek. Vanuteli latin nyelven a következő pohárköszöntőt mondta: „Ha már semmiképen sem akarják elfogadni hálám nyilvánítását, engedjék meg, hogy egy nevet említsék, a mely név mindnyájunknak drága és keíves: ő felségének, ezen ország, apostoli királyának nevé. (Lelkes éljenzés.) — Az, a kit én képviselni szerencsés vagyok: a katolikus egyház látható feje és ezen ország apostoli királya elválaszthatatlanul egybe vannak fűzve minden katolikus magyar ember szívében. A mint a vallás teljes és tökéletes nyilvánulásában soha meg nem lehet áldozatkész hazafiság nélkül, úgy viszont a hazafiság csak akkor éri el legmagasabb fokát: a heroizmust, ha a vallás által nemesítve van. Azért a hűség is-

Egy külön alap új könyvek beszerzését teszi lehetségessé; minden rendőr évenként ezen könyvtári alaphoz 50 krral járul. Azonkívül minden bureauban újságot tartanak és gyermekeik nevelésére külön tanító, kinek oktatásaiban sokszor a szülők is önként résztvesznek.

Az angol rendőrség mai szervezésében politikai zavargások lehetősége tekintetbe nem vétetett s így történt, hogy a féni zavargások kitörésénél önkénytes rendőrséget kellett alakítani. Az ez iránybani fölszólításra 115,000-en jelentekzetek s mint „Special Constables” lettek megeskette, s a szolgálat jogai s kötelességeire nézve a többi rendőrökkel egyenlők, de egyenruhát nem viseltek, fizetést nem kapnak; rendes polgári foglalkozásuk után jártak s rendőri minőségükben csak akkor lépnek föl, ha nekik valami különös föltűnik. Katonai öröklást, őrzjáratot s ilyekhez hasonlót az angol rendőri szolgálat nem ismer s egy katonának sincs jogában valakit letartóztatni. De ellenkezőleg előfordulhat azon eset — s a krimiai hadjárat alkalmával elő is adta magát — hogy ha a londoni garnison háboruba megy, hogy a rendőrök a katonák szolgálatát végzik.

Még röviden meg akarunk emlékezni azon jövedelmi forrásokról, a melyek által ezen óriási biztonsági apparatus költségei fedeztetnek. A legnagyobb ezek közt a rendőradó. Az angol a rendőrség-

ért ép úgy külön fizet, mint a vizvagy a légszeszért. Ezen adó ép úgy vetetik ki, mint a jövedelmi adó: minél több a megőrizendő tárgy, annál nagyobb az adó s így történik, hogy az állam, mely e tekintetben magán félnek tekintetik, a legnagyobb adó fizető. Ki vagyonát különösen megakarja őriztetni, annak jogában áll külön fizetés ellenében magának bizonyos, tetszésétől függő időre s bizonyos számú rendőrt kibérelni. Ezen joggal különösen a muzeumok, állami pénztárak, a nagy bankok stb. élnek. Így, hogy többet ne említsünk a britisch muzeum 10,000, a főposta 4000, a nagy képtár 5000, a greenwichi kórház 12—14,000 forintot fizetnek évenként specialis megőriztetésük fejében. Némely vasutársulat meg saját rendőrséggel rendelkezik, melynek tagjai ugyan Scotland Yardból kerülnek ki, de különben a Metropolitan Police-val semmiféle összeköttetésben nincsenek. Ezek működése azonban csak az őket fizető vasuti társulat vagyonára terjed s így csak a vasut szolgálati személyzetének egyik nemét képezik.

Ha a bank — így nevezik röviden Angolország bankját — éjszaki oldalától a főposta felé megyünk, balról az első mellékutca „Old Yewry” (Régi Ghetto) Itt van központi irodája azon intézménynek mely a Metropolitan Police ellenében „City Police” nevet visel. London talán az egyedüli vá-

tenhez és egyházához, együtt jár a fejedelelem és a haza iránti hűséggel. Szívem mélyből kívánom tehát, hogy Magyarország apostoli királya: első Ferencz József ő felsége népeinek és különösen a magyar hazának boldogítására még igen sokáig éljen s dicsőségesen uralkodjék!¹⁴

Helyi termék. „Az ideiglenes bűnvádi eljárásról szóló (törvényszéki gyakorlatban levő) törvényjavaslat rövid kivonata” czim alatt egy négy oldalas rövid jelent meg T a i z s Mihály nyomdájában, mely tárgyát hexamerekben, a paragraphusok idézete mellett adja elő. Akit a komoly tárgy illetlen feldolgozása érdekel, úgy szintén ha a memorizálásnak híve, ajánljuk figyelmébe — ára 10 kr.

Öngyilkosság vagy gyilkosság? Mult péntek óta tünt el Bodor A. gordisai földmivelő állítólag 30 ft pénzösszeggel — és csak most szerdán találták meg hulláját egy alacsony fán függve a siklósi füzében. Mint a vizsgálaton a felhasználásnak indult hulláról észrevehető volt, — az minden esetre már több napig függött ott. A további vizsgálat tán ki fogja deríteni, hogy valóban öngyilkos volt-e, avagy úgy gyilkoltatott meg. Pénz nem találtatott nála. Eddig csak annyit tudnak róla, hogy Siklóson mulatott és hogy onnan egyedül indult utra.

Eltűnt levélhordó. Hiába lesték ma a németbolyiaki levélhordójukat az öreg Glüek Jánost, az éjjel nyomlalanul eltűnt. Lakását lakatossal felnyitvatván, szobája rendben, az asztalon 10 ft készpénz és néhány nyugta találtatott, de minden kutatás hiába volt, míg délután Mohácsról jelentették, hogy ott a Dunából több a n-bőlgyi postabélyeggel ellátott levél és egy kalap kihalászatott, mi azon gyanura vezet, hogy Glück valószínűleg a Dunába halt. Valószínűbbé teszi e föltevést azon körülmény, hogy Glücköt az éjjel 1 órakor az éjjeliőr a Mohács-fél vezető uton látta, továbbá, hogy már több nap óta magaviselete feltűnő volt. Nagyon elkieserítette őt az is, hogy régi szállásából ki kellett mennie, és hallomás szerint oda nyilatkozott volna szomszédjainál, hogy „nem fogtok engem már soká látni, nem leszek már soká utatokban.” A rögtön tett nyomozások valószínűleg kiderítik az ügy mibenlétét.

Utat tévesztett csángó pénzek. A kir. fő-

ügyesség október 13-án egy feljelentést kapott, hogy a „Függetlenség”-nél a csángók javára az ország különböző részeiből befolyt 2700—2800 frtból csak 500 frt és egy 20 frankos arany lett rendeltetése helyére beszovalgatva, a többi pedig Verhovay Lajosnál, a nagy hazafi Verhovay Gyula testvérénél — kétség kívül csupa hazafiságból — vissza maradt. A hazafiatlan feljelentés egy még hazafiatlanabb rendőri vizsgálatot vont maga után, mely nemcsak azt a merényletet követte el, hogy motozást tartott a „Függetlenség” szerkesztőségében és kiadóhivatalában és gyalázatos sbirrek s durva poroszlok betolakodásával fertőztette meg a szent helyet, hol Verhovayék csángó testvéreink sanyaru helyzetén honfű-facsarta könyvekkel áztatták a haza szent földét, hanem el is alavál volt Wilckens nyomda tulajdonos és Verhovay Lajos vallomásaiból kideríteni, hogy a hiányzó csángópénz a „Függetlenség” nyomdai költségeire s egyéb kiadások fedezésére fordított. Ez több volt, mit a „szepülőtlen becsületesség példányképe” (e szerény építhetonnal nevezi a „Függetlenség” „Eufoszerkesztőjét”) hazafis felháborodás nélkül eltűrhetett volna s megjelent a „Függetlenségben” egy érveken gazdag ildomos nyilatkozat „a becsület, a személy szabadság és az igazság” védelmére, s elmondja, hogy a csángó bizottságnak nem volt tanácsos oda adni a pénzt, mert Nagy György elikkasztja (az a gonosz Nagy György!) azért adta ki a „Függetlenség” — keveselven a takarékos pénztárak kamatját — nyolcz per centre (ez már csakugyan hazafiság). Ezt használta fel Kozma Sándor „a saktervédelem szabadságának debreczeni pokroczá”, „a ki tudja, hogy meghalt Mátyás király és most az igazság torát döszöli”, hogy Verhovay Gyulán aljas boszuját kitöltse. (Az a gonosz Kozma Sándor!) Az összeg jó helyen van, felel érte Verhovay Gyula becsületét és minden vagyonával. Ezen biztositékok azonban a zsidók által corrum-pált erkölcsű főügyesség még a szepülőtlen becsületesség példányképénél sem találta elég pupillárisnak, s bár Verhovayt formaszépen meg nem idézhette, mert őt, mint honatyát, mentelmi jogánál fogva ilyen apró boszantásokkal faggatni nem sza-

bad, de egy levélben még is felhívta, hogy a mennyit maga igazolására el akar hozni, megteheti a rendőrségnél. Verhovay okt. 16-án saját lakásán kihallgattatott. E kihallgatás alkalmával azt kérdezte az illető rendőrségi közegetől, hogy hát tulajdonképp mennyi is az a hiányzó összeg? A rendőrségi közege erre kérdőleg ezt választá: „Hogyan, ezt ön kérdezi? Hisz ön azt írta ma lapjában, hogy 8 százelekre kiadta a pénzt, így tehát önnek kell azt legbiztosabban tudnia”. Midőn ezután azt kérdezték tőle, hogy hol van a kölcsön adott pénzről szóló kötelezvény, Verhovay azt válaszolta, hogy nála van. A folyamatban levő vizsgálat eredménye még bizonytalan. Annyi azonban valószínűnek látszik, hogy ha itt valaki bünyös, azok csak a csángók lehetnek. Mért kívánkoznak vissza Bukovinába. Ezt a hirt meghallván a „Függetlenség” főkijában hibóba fogott pénzek, megharagudtak a hálátlan csángókra, kik annyi hírlapi cikkek nem voltak megelőgedve, s összebeszéltek, hogy nem mennek a csunya hazafiatlan csángókhoz, hanem ott maradnak egyedül az igaz hazafiság tanyáján a „Függetlenség”-ben. Ilyen összebeszélés mellett bizonyít a „Nemzeti Ujság” azon leleplezése is, hogy a „Függetlenség”-nél nem csak csángópénzek, hanem még a Szabadság szoborra begyűlt 800 frt, s az Arany emlékszozbrára küldött összegből 450 frt is ott maradtak. Kétségtelen, hogy ez mind csupa hazafiságból történt.

A „Magyarország és a Nagyvilág” pályazata. A lapunk által hirdetett beszélpályázat ügyében Bartók Lajos, Dalmady Győző és P. Szathmáry Károly urak, mint főkért bírálók, külön-külön betérjesztvén a bírálói működések eredményéről szóló jelentést, egyhangulag a 28-ik számú, „Egy végzetes megbízás” czimű pályáműnek javasolják kiadni a kitiűzött jutalmat, mint olyannak, mely a pályáművek sorából úgy ügyesen kigondolt mese és élethű jellemzés, mint érdeket keltő előadás által egyaránt kimagaslik. Eszerint a Légrády-testvérek által jutalom gyanánt följárult 15 aranyat a 28-ik számú „Distant mores a carmine nostro” jelíggel ellátott „Egy végzetes megbízás” czimű elbeszélés szerzője nyerte el. A jelíggés levél felbontása után kitiűnt, hogy a pályadíjnyertes mű szerzője; Donáth Bernát, Érsekújvárott, a ki a jutalmat a Légrády-testvérek kiadóhivatalában, (Budapest, nádor-utca 7. szám) igazolás mellett átveheti. Midőn részünkről még örmünköt fejezzük ki a fölött, hogy pályázatunk nem maradt meddő, e helyen is őszinte köszönet mondunk a bírálóknak fáradságos munkájukért. A „Magyarország és a Nagyvilág” szerkesztősége.

Nagy tűz Ujbarcon.

— Eredeti távirat. —

Lapunknak távirják Barcsról: „Ujbarcon esütörtök délután nagy tűz volt, husz lakház melléképületekkel együtt leégett. Leégett az evangélikus imaház is. A tűz keletkezését gondatlanság okozta; egy asszony tűzön hagyta olvadó zsirját, mialatt a szomszédba ment trécselni. A zsir meggyuladt, a lángok kicsaptak a kéményen s a házat felgyújtották. A tűz gyorsan terjedt. Szerencse volt a szél kedvező iránya, mert ellen esetben Barcs községét a nagyobb veszély éri. A tűz terjedését így is csak derék katonáink buzgalma akadályozta meg. Bakics százados századát a vész helyére rendelte, erélyes fellépése és buzgóságának igen sokat lehet köszönni. A barcsi tűzoltók is ki-

ros a világon, mely kettős rendőri intézménnyel bír. A City Police a Citi administrationnak egyik ágát képezi a lord major alatt áll. A tulajdonképeni igazgatás szintén egy Commissioner kezében van. A rendőrök száma itt 800. A City tehát sokkal jobban van őrzve mint London bármely más része. Egy rendőre itt csak 10 acre föld- és 90 lélek esik, mert a City kiterjedése nem nagyobb mint a Hyde-parké és jelenlegi 70000-nyi lakossága évről évre fogy, a lakások mindinkább üzlethelyiségekké változtatnak át. És mégis London ezen szive szívének 800 rendőr nem sok; a közlekedés utcáiban óriási, némelyikében egynéhány tucztat rendőr szükséges hogy a járó kelő közönség tagjainak és zsebjének épséget megóvja. A Cityben több jó s rossz szervenvel, több élet, erély és felháborodás van összpontosítva, mint a világ akármely más államában vagy városában. Sehol sincs több pénz egy kis térre összeszorítva s sehol sem cultiváltatik annyira a pénz utáni hajhászás és a mammon imádása, mint itt.

A City már több emberkor előtt is különös rendőri rendszerrel bírt, eleinte tökéletlen mely azonban mindinkább nagyobb tökélyre emelkedett. Midőn Peel a metropoliten Police-t reformálta, a City Police is lett a reformtervekben fölvéve de a Guildhall urai — régi kiváltságokra büszkén minden olvasztási kísérletet akkor és később erélyesen visszautasítottak. A Lord Mayor rendőrei valamely jobban fizettetnek mint Scotland Yardi társaik különben azonban ugyan azon állást fog-

lálnak el mint ezek, sőt még az egyenruha is ugyanaz, csakhogy megkülönböztetésül a jobb karon fekete-sárga és rózsaféhr övet viselnek mely jelvény iránt mindazok kik azt mint a nagy hatalom jelzését ismerik, nagy tisztelettel viselgetnek.

A „City Police” fentartása évenként körülbelül 1 millió forintba kerül; egy nagy részét bevételének a City két rendőri bizottságai által kiszabott bírságok teszik s így tehát é azoknak kell legtöbbször a rendőrség fentartásához járulniuk, kik azt többet érzik.

Az angol rendőrségnek nincsenek titkos alaptörkéi, minden nyilvánosan történik. Évenként a főkommissioner jelentést tesz a melyben minden bevett és kiadott krajczárról számol. London legnagyobb részének megőrzése havonként 1/2 millió frtba kerül. A londoni rendőrségi budgetjében egy körülmény különösen feltűnik; míg a ruhákért kiadott összeg igen magas a fegyverek beszerzéséhez csak igen csekély összeg szükségesletik. Ezen körülmények az intézmény polgári s békés jellegére utalnak s tényleg míg másutt a polizei madárijesztőhöz hasonlít, addig a londoni rendőr semmi martialis kinézéssel nem bír. És ez így jól van mert a redőrnök nem feladata félelmet gerjeszteni, ha nem inkább bizalmat, nem az üldözés, ha nem az őltalom föfeladata. S még egyet: A londoni rendőrség a tökélynek ezen esetetl fokára csak azért jutott, mert a politikához semmi köze, és a politikai pártéletbe nem avatkozik.

tettek magukon, mert derekasan oltottak. Este felé ismét jóvávalóságos pillanat következett be, midőn a szél megfordulva, erősödve a város felé terelte a lángok irányát, különösen veszélyeztetve volt a dohány raktár nagy épülete, melynek kátrányos tetőzete már közel volt a meggyúláshoz. A jó barcsi atyafiak tüzközepette bent ültek égő házukban s gemüthlich vacsoráltak, a katona patrour alig volt képes őket ki terelni. Nichts über Weibers Tratsch und Mielh gemüthlichkeit.

Színház és művészet.

Mult számunkban párhuzamot vontunk az ideai és tavalyi társulat között, s a hogy egy-két előadás után íthetünk, az ideit jobbnak mondtuk. Ez állításunkat ma már egész positivitással ismételhettük. Társulatunk nemcsak néhány kiváló tehetséggel bír, milyenek Dancz Nina, Aradi Emilia, Pajor Emilia, Somogyi Károly, Arányi Dezső, Ercei Ferencz, Demidor Imre, hanem a mellékszerepekre is vannak elég jó s élvezhető erők, minek következménye természetesen az, hogy az előadások oly összevágó, kidomborított egészet képeznek, milyent vidéken, de itt Pécsen is még nem igen volt alkalmunk tapasztalni. S ezt úgy a dráma, mint operettre mondhatjuk egyaránt. Mindenki törekszik helyét töle telhetőleg a legjobban betölteni, szerepeiket tudják, az öltözékek megfelelőek, mondhatjuk elegansak, a fellépés tisztességteljes, szóval az előadások simán, elég gyorsan, helyes alakítással folynak le s a repertoire nemcsak változatos, de válogatott is, s ha ez így marad, közönségünk egészen büszke lesz színházára, de a társulat is oly méltánylásban fog részesülni milyenre nálunk — költött rossz hírünket tekintve — tán nem igen számított.

Ilyen az utolsó kis szerep összevágó, helyes előadásnak mondhatjuk a kedden premierként színre hozott „Stomfay család” színművet is. De mit mondjunk magáról a színműről? Volt alkalmunk a mult saison alatt föltüntetni, miként Csiky utóbbi művei már nem állanak a színirodalom azon niveauján, a hová első nagyobb szabású darabjaival oly rohamosan fölemelkedett s nagyon is magukon hordják a vásári munka jellegét. Ez újabb műve azonban ismét méltó helyet foglal el koszorujában, noha cselekvény s irányra nézve ez sem éri el a „Czifra nyomorúság”-ot s „Proletárok”-at. Iránya az új darabnak nincsen, ha csak nem vesszük irányának azt a törekvést: egy meglehetősen obscurus, részben vagyonilag s szellemileg tönkrement s csak családi nevére inkább képzelődő, mint büszke család — mely fogyatkozásai dacára mégis hivatottnak érzi magát szereplésre — nevetségessé tenni. E czél el van ugyan érve, csakhogy véleményünk szerint ez vigjáték alakjában sokkal sikeresebben lett volna keresztül vihető. — A cselekvény — mint minden ily fajtájú darabokban — sovány. Stomfay Akos képviselő ifjabb éveiben szívének engedve, titkos házasságot kötött atyja erdészének leányával, mely mesallienecnak gyümölese egy már fölszerpedett, szeretetreméltó leányka. De miután a világon mi sem tart örökké, egy Stomfay szerelme is véget ér s a házasság az atya akaratára alakí okok miatt felbontatott. A fiu a házasság érvénytelenítését nyugodtan fogadta s családját elhagyta, mert ezzel tartozott nevének. Ez a darab alapja s exposéja. Stomfay Akos a darab kezletkor beteg s a kedves rokonok várják, hamis könyeket hullatva, halálát és az — örökséget. De Stomfay huga, Héthársy báróné — az egész családban az egyedüli, kinek esze s szíve helyén van — ráveszi bátyját,

hogy hozza helyre hibáját s esküdjék meg újra elhagyott nevével s adjon leányának nevet s vagyont. Stomfayban fölébred az atyai szeretet, látni kívánja s meglátja leányát s miután az okos báróné, a darab deus ex machinaja, készen tartott papot, tanut, megtörténik az esküvés s a rokonok elesnek a várt zsíros örökségtől. Mindez megtörténik egy hosszú felvonásban s vele a darabnak tulajdonképen egyszerre vége is volna. De még jön két új felvonás, mint az első felvonás befejezett cselekvényének folytatása. Stomfay az orvosok megoperálják s noha halálát biztosnak vették, ez — mint bizony sokszor megtörténik — felgyógyul. Leánya, a kedves Margit már az első felvonásban találkozott két fiatal rokonával; a derék Barnabás beleszeretett s noha nem volt sem neve sem vagyona, megkérte kezét, de kosarat kapott, mert a leányka a másikba, az ép oly ostoba, mint gőgös, érdekhajhász Stomfay Vilmosba volt szerelmes, mely szerelmet azonban, tekintve Vilmos magaviseletét a leánynyal szemben, már csak azzal lehetne igazolni, hogy a szereltem nem csak vak, de olykor még siket is. Stomfay leányát szereti s boldogítani akarja, miért is a második felvonásban a Vilmossal való házasságot kívánja létrehozni. E törekvése hajótörést szenved Vilmos anyja gőgjén, ki kevesli a leány anyját, az egyszerű erdész leányát; követeli, hogy Stomfay váljon el feleségétől, mit ez azonban visszautasít, természetesen nem azért, mintha nehezére esnék, hanem mert nem hiszi, hogy felesége erre ráálljon. Az alkudozások erre megszakadnak s a fiu mint hideg, érzéketlen báb helyesli anyja nézetét s maga is lemond a máskülönből reá nézve előnyös házasságról. Midőn most Agnes, Stomfay neje a történetről értesül, önkényt hozza meg a kívánt áldozatot s férje tudta s beleegyezésével elhagyja férjét, gyermekét — csakhogy az utóbbi boldog lehessen. — Mintha bizony a történet után s a fiu ocsmány jelleme mellett még boldogságról szó is lehetne s tisztességes ember még rá is bizná leányát ily kizicizomázott majomra. Nőde az anya eltávozik s most a harmadik felvonás mindent a legleikiismeretesebben helyre üt, mit a második felvonás rosszul végzett. A báróné visszahozza az anyát, Barnabás megleckézeti Vilmost, a leányka — ki épen nem mutatja azt a nagy szerelmet, mi miatt oly iszonyu áldozatot kelle hozni — végre értesül az eseményekről, lemond szerelméről s völégényéről, mintha keztyűit vetné le, Barnabás szerelme győzelmeskedik, atyja a kataszteri biztos örül a gazdag házasságnak, Stomfay visszaveszi feleségét, mintha csak kéjtuzászon lett volna, özv. Stomfayné s fia Vilmos megsegényevitve, de nem meggyözve távoznak s ezzel a darab másodsor is be van fejezve. Mint mindebből látható, a cselekvény nem játszik át a közéletbe, hanem az egész egy közönséges családi esemény s hozzá oly természetű, mi alig érdemli meg a szerző azon gondos fáradságát, melylyel a darabot alkotta, kidolgozta. A technikán, az eredeti, a közéletből vett tipikus alakokon, milyenek a kataszteri igazgató, az adóvégrehajtó, a protekció csinálta szolgabíró stb. s 2 számos mulattató epizodon azonban nagyon is felismerhető Csiky mesteri keze s ezért a darab elég soká fenn fogja tartani magát a repertoireon. Közönség szép számmal volt jelen, de nem igen melegedett neki tapsolni, bár minden szereplőt ezt megérdemelte volna.

A szerdán színre hozott „Kornevilli harangok” ensembleja — Borandnak Gáspár apóját leszámítva, a mennyiben túlozás nem játék, — igen kellemes benyomást tett. Ez elpusztíthatatlan szép zenéjű operette még mindig annyi vonzerőt gyakorol, hogy a ház majd egészen megtelt.

Elvezetes estét nyújtott Sardon gyönyörű virgátéka „Váljunk el.” mely csüförtökön került előadásra s felette sajnáljuk, hogy a ház a rossz idő miatt csak gyéren volt látogatva. Ismételve adatott e vigjáték

színpadunkon, többrendbeli színészönt látunk Cyprienne szerepében, de egyik sem volt az a természetű, elkényeztetett, gyermekies regényességgel gondolkozó, romlatlan nő, játszi francia könnyűséggel — mint a milyent Dancz Nina személyesített. Sajnáljuk, hogy ugyanazt nem mondhatjuk Arányi Adhemárjáról.

Budapesti értéktözsdé.

(Koritz Antal és társa, bank- és váltóház heti jelentése.)

Budapest, Okt. 12.

Egyebet sem kellene tennünk, mint újra lenyomatni az előző heti tudósítást és még is hiven teljesítettük feladatunkat, mely abban áll, hogy hű képet adjuk a tőzsdéi üzletnek a közelebbi mult nyolcz napi időszak alatt. Mert ép úgy mind eddig hosszú idő óta, a lefolyt heti tőzsdé is üzlettelen volt, az árfolyamok pedig említést is alig érdemlő csekély változásnak voltak alávetve. Általában lanya iránzatnak jelezhetjük a mult heti tőzsdét. A francia kormányválság a párisi tőzsdét erősen irritálta és bár szagadhatlan, hogy a párisi piac az utóbbi időben már elvesztette vezérszerépet, melyet töle a berlini tőzsdé ragadtott el, de azért a párisi rázkódattatás nyom nélkül mégsem tünik el és hullámai elhatkodik hozzánk is. Így eredt, hogy a hét első felében gyenge hangulat mellett az árfolyamok apránként csökkentek. A hét második felében javulás állott be. A francia viszonyok higgadtabb megítélés alá kerültek, jó hangulatot kellett továbbá a vasuti egyezmények elfogadása a bolgár nemzetgyűlés által, mert attól tartottak, hogy az egyezmény el nem fogadása ismét complicatökiakra fogna okzolgálatni. Végül a magyar költségvetési előirányzatról is kedvező hírek hoztakat forgalomba. Ezek behatása alatt zárlat felé kezdtebb hangulat jutott érvényre, de a forgalom az izraelita nagy ünnepe miatt korlátolt maradt és jobbara a főbb játékpapirokra szorítkozott. Végeredményben az árfolyamok a mult héthez képest nagy változást nem mutattak, bár a gyengülés kétségtelen.

A fontosabb értékpapírok változása kitetszik a következő táblázatból:

	Október 5.	október 12.
Osztr. hitelrészvény	291.70	289.20
Magy. „	290.—	287.50
4 % -os magy. aranyjár.	87.35	87.35
6 % -os „ aranyjár.	119.40	119.50
5 % -os „ papírjárdék	86.10	86.5
Osztr.-magy. államvasut.	317.50	316.25
Magy. leszámít. bank	90.50	89.50
„ díjorsjegy	113 —	113.—
Tiszai sorsjegy	109.—	109.50
Cs. kir. arany	5.68	5.68
Napoleon'd'or	9.50	9.51
Váltó Londonra	119.75	119.95
„ Párisra	47.40	47.45
„ Berlinre	58.70	58.80

P i a c z .

Pécs, október 14-én.

A lefolyt héten a helybeli gabna-piacz ismét lanya irányzatot követett, amennyiben az eladni szándékozók nagy mértékben és sürgetőleg becsóttakat árniak a vásárra, a vevők pedig mindinkább tartózkodtak a vételtől és az ismét valamennyivel csökkentek, úgy hogy ma a következő árjegyzéseket constaltathatjuk:

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru és értéktözsdén.

Budapest, 1883. okt. 19-én

	Pénzbeli árf
1 Magyar aranyjárdék 6%	119.50
2 Magyar aranyjárdék 4%	87 —
3 Magyar papírjárdék 5%	85.85
4 Magyar vasuti kölcsön.	138.25
5 Magyar földtelehermentesítési kötvény .	99.50
6 Temes-bánati „ „	98.25
7 Erdélyi „ „	98 —
8 Magyar szőlődezsma váltásági	96.75
9 Nagy. nyeremény sorsjegykölcsön	113 —
10 Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	110 —
11 Osztrák járadék papírban	78.50
12 „ „ ezüstben	79 —
13 „ „ aranyban	99.25
14 Osztrák-magyar bankrészvény.	838 —
15 Magyar hitelbank részvény.	282.50
16 Osztrák hitelintézet „	283.75
17 Cs. és kir. arany	5.70
18 20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9.53
19 Német birodalmi márka	58.85

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félek külön lakczimével is elvannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Egy jó családból származó leány egy családhoz óhajtaná jutni, hol kisebb gyermekeket tanítana és egyuttal a házi teendőket is végezné.

Tőke befektetésre és gyümölcsöztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Pécsett budai-külváros Kisboldogasszony utca 13. sz. a. egy bolt bérbé adandó. 401.

Az Auna utcában levő ház és kert együttvéve, vagy külön-külön szabad kézből eladó Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti országot alatt, jutányos áron eladó, vagy haszonbérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

H I R D E T É S E K.

Midőn a t. cz. közönség becses tudomására hozom, hogy a „Hajó” szállodában levő férfi szabóüzletemet f. évi október hó 1-től bezúnttettem, illetve azt GRÜN BERNÁT szabónak adtam át, egyuttal hálás köszönetet mondok a t. cz. közönségnek a bennem helyezett bizalomért.

Klein J.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy szabóüzletemet f. évi október hó 5-től a „Hajó” szállodában létezett KLEIN J.-féle férfi szabóüzletelyiségbe tettem át és a t. cz. közönség kegyes pártfogását tovább is kérem.

Tisztelettel
Grün Bernát
szabó.

415 4-1

Ezennel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy

Weidlinger Zsigmond ur

folyó évi október hó 15-től, mint pécsi varrógép raktáromnak vezetője és eladója

megszünt lenni.

Neidlinger G. Budapest

főügynöke az eredeti Singer varró gépeknek.

427

Kitüntetett Bécs, Tiest 1882, Kecskemét, Fehérvár, Wels.

Enger-féle dijjutalmazott különlegességek.

Az Enger-féle mellpastilla, általánosan ismert és kitüntetett szer **köhögés, rekedtség és elnyálkásodás** ellen, elanyyira, hogy számos bel- és külföldi szaktudós e nemből a legjobbnak ismerte el. A 25 és 50 kraj ezáros eredeti dobozok Magyarországon minden nagyobb gyógyszerárban kaphatók.

Gyomorhaj ellen Enger-féle Sodapastillák mindenféle **gyomorbajok, emésztéshiány, gyomorrhev, béltyúság, görvély, halványosság, ismétlődő főfájás** ellen. Ezen pastillák, melyek egy ezen célra készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lélegzést. — Egy eredeti doboz utasítással 30 kr.

Enger zuzmohövény cukorkái (lichenis carraghen) a legfinomabb anyagból készült, hatásuk nedvesítő köhögési inger csillapító szer. Igen kellemes gyümölcsízűek, különösen óvják a légzési szerveket a száradástól. Szónokok, birók, színészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivataluknál fogva sokat beszélnek, el ne mulaszták ezen kitűnőcukrokat használni. Dacára jóságuk könnyen beszerezhető, 1 doboz 15 kr.

Enger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártya-papirzacskókban. Bistos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáritás ellen. Igen tiszta maláta-kivonatokból és cukorból vannak készítve és nem képeznek semmiféle gyomorsavat. Egy eredeti zacskó 10 kr.

Ezen különlegességek városunkban eredeti árban kaphatók: K u n z Ferd. gyógyszerész úrnál, K o v á c s M. gyógyszerész úrnál, S i p ő c z István gyógyszerész úrnál és az Irgalmasrend gyógyszerárban.

86

Uj hordók

száraz fából jól készítve eladók

Engel Lipótnál. Felső malom-utca

16. szám.

413.

„Kellenetlen szájszag és fogfájás ellen!”

Erdem-éremmel kitüntetett

SCHULHOF KAROLY ROBERT,

Manchesteri lakos által feltalált

és

osztrák császári kizárólagos magyar kir. szabadalmat nyert

SZOPIANA-SZÁJSZESZ.

Hatása:

1. Szopiana-szájszész a száj- és orr-üregnek (odvas vagy mufogok, dohányzás vagy barmi más okból eredő) minden bűzét nyomtatannal eltávolítja.
2. Erősíti a periyhídt foghúst és az ingó fogakat az utóbbiaknak visszazadja természetes fehér színüket, megőzolja a fogszó k. p. zolást, v. d. a fogak zománczat és óv a fogfájás ellen.
3. A száj- és orr-üreg mindenemü súlyos (skorbutikus) bantalmait gyógyítja, üdíti és pirostja a foghúst és edzi a nyakhiartvát.
4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog husa pár csepp. vizzele nem. e le egyített szájszesszel meg-nedvesítettik.
5. Diphtheritis és más torokbajoknál igen sikeres gargalizáló szer.

Ára kicsinyben egy üveggnek

1 forint 25 kr. o. é.

Raktárak: Sípöz István gyógyszerész-nél Pécsen, Török József gyógyszerész-nél Budapestben és minden nagyobb vidéki gyógyszerárban. Biró János gyógyszerész úrnál Kolozsváron.

Főraktár 8

Dr. Schulhof Adolf úrnál

Pécsett.

Több mint 800 elismerő bizonyítványok orvosi tekintélyektől elomathatók.

Hirdetmény.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ által az itthelyi jogi képvisellettől s a jelzálog kölcsönök közvetítésével bizatván meg, van szerencsém a t. kölcsönt igénylő közönség tájékoztatójára hozni a következőket:

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ az 1879. évi 39. törv. czikk és alapszabályai értelmében **kizárólag földbirtokra 300 frttól 10.000 frtig terjedő jelzálog kölcsönököt ad** és pedig záloglevelekben vagy készpénzben.

Záloglevél kölcsönök adatnak: 1.) **harminczhárom és félelvi (33 $\frac{1}{2}$) törlesztésre.** melynél a tőke 7 $\frac{1}{2}$ % -os 67 félelvi részletben törlesztetik, vagyis a kölcsön 100 frtja után félelvenként 3 frt 75 kr. törlesztési hányad fizettetik; 2.) **tizenhét (17) évi törlesztésre** olyképen, hogy a tőke 10 % -os 34 félelvi részletben fizettetik vissza, tehát minden 100 frt után félelvenként törlesztési hányadul 5 frt fizetendő le.

Ezen kölcsönök záloglevelekben adatnak, melyek értékesítését az általa időről időre megállapítandó beváltási ár mellett maga az intézet eszközli.

Készpénz kölcsönök szintén adatnak, akként, hogy a tőke 10 év alatt 20 egyenlő félelvi részletben fizettetik vissza s a mindenkori tőke 7 $\frac{1}{2}$ % -kal kamatoztatik.

Ezen kölcsönök az intézet részéről a feltételek pontos megtartása esetében fel nem mondhatók.

A kölcsönök részletes feltételei és a záloglevelek beváltási ára alulírtnál (Pécsett, Király-utca 20. szám alatt) betekintheők.

Kelt Pécsett, 1883. szeptember 20-án.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ megbízásából:

Fekete Mihály,

ügyvéd.

10375. sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Farkas Dávid végrehajthatónak Markó Jakab végrehajtást szenvedett elleni 159 frt 50 kr. tőke, ennek 1880. évi január hó 23. napjától számítandó 6% kamatai, 15 frt per, 8 frt 50 kr. végrehajtás folyamodási és 15 frt 20 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségeik kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a viszlói 1038. sz. tjkvben átjegyzett 33. hrsz. 30. sz. ház és belsőség 492 frt., a viszlói 33. sz. tjkvben foglalt 452. hrsz. szőlő 128 frt., u. a. tjkvben foglalt 511. hrsz. szőlő 70 frt. — a viszlói 1036. sz. tjkvben foglalt 831. hrsz. fekvőség 258 frt., — a viszlói 780. sz. tjkvben foglalt 3111. hrsz. szőlő 18 frt, u. a. tjkvben foglalt 3116. hrsz. szőlő 44 frt, a viszlói 701. sz. tjkvben foglalt 3113. hrsz. szőlő 18 frt és u. a. tjkvben foglalt 3114. hrsz. szőlő 22 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Viszló községben a községi bírói lakban **1883. évi október hó 30-ik napjának d. e. 10 órájában** megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10% -át vagyis 49 frt 20 kr., 12 frt 80 kr., 7 frt, 25 frt 80 kr., 1 frt 80 kr., 4 frt 40 kr., 1 frt 80 kr. és 2 frt 20 krt készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 14 nap alatt, a második részt 1 hónap és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 2 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. tszék mint tkkvi hatóságának Pécsett, 1883. évi szeptember 21-én tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzky Béla

kir. törvényszéki jegyző.

15067.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak özv. Adány Jánosné sz. Szabó Kati, úgy s mint kkoru gyermekei János és Mária t. gyámja, úgy Adány József pécsi lakos végrehajtást szenvedettek elleni 300 frt tőke, ennek 1880. évi május 15-ik napjától számítandó 8% kamatai, 14 frt 44 kr. per, 11 frt 80 kr. végrehajtás folyamodási, 12 frt 80 kr. árverés folyamodási és hirdetési valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. A pécsi 1832. sz. tjkvben kétszer előforduló Adány János tulajdonosként felvevő 2803/5 h. sz. sz. a. 617. sz. ház, udvartér 800 frt., ugyanott felvett 2714 h. sz. sz. a. szőlőskert 158 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett a pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak irattárában **1884. évi január hó 3-ik napjának d. e. 10 órájában** megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan m. kikiáltási mint becsár 10% -át vagyis 80 frt és 15 frt 80 krt készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árveréstől számítandó 8 nap a másodikat három hónap és a harmadikat a bánatpénz betudásával 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó, mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

Vevő köteles az épületeket a birtokba vételkor tüzárk ellen az első magy. és általános biztosító társaságnál biztosítani.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóságának 1883. évi augusztus hó 4-én tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzky Béla.

kir. törvényszéki jegyző.